

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO ŠTUPŇA (prvá komora)

z 27. septembra 2006 *

Vo veci T-117/04,

Vereniging Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren, so sídlom v Zeewolde (Holandsko),

Jachthaven Zijl Zeewolde BV, so sídlom v Zeewolde,

Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Wolderwijd II BV, so sídlom v Zeewolde,

Jachthaven Strand-Horst BV, so sídlom v Ermelo (Holandsko),

Recreatiegebied Erkemederstrand vof, so sídlom v Zeewolde,

Jachthaven- en Campingbedrijf Nieuwboer BV, so sídlom v Bunschoten-Spakenburgu (Holandsko),

* Jazyk konania: holandčina.

Jachthaven Naarden BV, so sídlom v Naardene (Holandsko),

v zastúpení: T. Ottervanger, A. Bijleveld a A. van den Oord, advokáti,

žalobcovia,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. van Vliet, A. Bouquet
a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení
zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/114/ES z 29. októbra 2003 o opatreniach pomoci vykonaných Holandskom v prospech neziskových jachtárskych prístavov v Holandsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 34, 2004, s. 63),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory R. García-Valdecasas, sudkyne I. Labucka a V. Trstenjak,
tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 V roku 1998 Mestský úrad v Enkhuizene (Holandsko) rozhodol o postavení nového prístavu pre rekreačné plavidlá veľkej a malej veľkosti. Z dôvodu úpravy tohto nového prístaviska doterajší prístup do jachtárskeho klubu KNZ & RV musel byť uzavretý. Ako náhradu za túto uzáveru mestská rada schválila tri opatrenia:

— po prvé otvorila novú prístupovú cestu k jachtárskemu prístavu KNZ & RV, ktorý sa nachádza v blízkosti,

- po druhé, keďže podľa jej názoru nová prístupová cesta nútila prepravné lode urobiť obchádzku, aby sa doplavili do jestvujúceho jachtárskeho prístavu, ako náhradu vyhlbila dno v blízkosti tohto jestvujúceho prístavu, aby jachtársky klub mohol neskôr na vlastné náklady zhotoviť 105 miest na kotvenie lodí,

 - po tretie jachtárskemu klubu KNZ & RV mestská rada ponúkla na odkúpenie vyhlbené miesto (26 000 m²) za cenu za 1 m², za ktorú odkúpila v roku 1998 od štátu uvedené miesto.
- 2 Mestská rada v Nijkerku (Holandsko) bola vlastníkom miestneho jachtárskeho prístavu postaveného v roku 1966. V roku 2000 bol jachtársky prístav sprivatizovaný a predaný svojmu nájomcovi, miestnemu jachtárskemu klubu De Zuidwal. V roku 1998 znalec určil hodnotu jachtárskeho prístavu v prenajatom stave na 417 477 eur. Bez obmedzenia vlastníckeho práva spočívajúceho v nájme hodnota prístavu bola určená na 521 847 eur.

 - 3 V kúpnej zmluve uzavretej medzi touto mestskou radou a týmto jachtárskym klubom 27. marca 2000 sa jachtársky klub zaviazal uhradiť všetky výdavky súvisiace so zlepšením kvality vody a s údržbou prístavných zariadení, ktorých realizácia sa oneskorovala. V roku 2000 mestská rada odhadla výšku nákladov oneskorených prác súvisiacich s údržbou na 272 268 eur a výšku nákladov súvisiacich so zlepšením kvality vody na 145 201 eur. Mestská rada odpočítala tieto výdavky od odhadnutej ceny jachtárskeho prístavu, z čoho vyplynula kúpna cena 0,45 eur za celý prístav.

 - 4 V roku 2000 Mestská rada vo Wieringermeeri (Holandsko) predala pozemok a vodnú plochu spoločnosti Jachtwerf Jongert BV (ďalej len „Jongert“) za cenu 7 636 147 eur. Hodnota parciel bola odhadnutá na 5 825 065 eur (105 211 eur za vodnú plochu a 5 719 854 eur za pozemok).

Správne konanie

- 5 Listom z 1. marca 2001 Vereniging Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren (Združenie pracovná skupina komerčné jachtárske prístavy Zuidelijke Randmeren, ďalej len „pracovná skupina“) podala v mene svojich členov (žalobcovia v ďalšom rade v tejto veci) Komisii sťažnosť, ktorá sa týkala možného skreslenia hospodárskej súťaže medzi niektorými jachtárskymi prístavmi v Holandsku. Holandské jachtárske prístavy sú spravované buď neziskovými organizáciami (bežné jachtárske kluby), alebo súkromnými podnikmi. Podľa názoru pracovnej skupiny viacerým neziskovým jachtárskym prístavom poskytol štát pomoc na zhotovenie miest na kotvenie a ich údržbu. Táto pomoc umožnila uvedeným jachtárskym prístavom najmä prenajať miesta na kotvenie prechádzajúcim jachtárom za nižšie ceny.
- 6 Pôvodne sa sťažnosť týkala iba jediného projektu nachádzajúceho sa v Enkhuizen. Listom z 11. apríla 2001 Komisia položila viacej otázok holandským orgánom, na ktoré tieto odpovedali listom z 24. mája 2001.
- 7 Po tom, čo sa oboznámila s obsahom tohto listu, v priebehu roku 2001 pracovná skupina zaslala viackrát doplňujúce informácie k projektu v Enkhuizen a k šiestim ďalším spisom. Listom z 11. februára 2002 Komisia vyzvala holandské orgány, aby jej zaslali podrobné informácie o týchto siedmich spisoch.
- 8 Na základe získaných informácií Komisia skúmala sedem spisov a oznámila výsledky svojej analýzy pracovnej skupine listom z 8. augusta 2002. V tomto liste Komisia urobila rozdiel medzi tromi vecami na jednej strane, v prípade ktorých nemožno vylúčiť, že išlo o štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, a na druhej strane

štyrmi ďalšími, v prípade ktorých Komisia bola toho názoru, že nešlo o štátnu pomoc v zmysle uvedeného článku. Listom z 3. septembra 2002 pracovná skupina vyjadrila súhlas s analýzou Komisie a predložila doplňujúce informácie vo zvyšných troch veciach (jachtárske prístavy v Enkhuizen, v Nijkerku a v Wieringermeeri).

- 9 Listom z 5. februára 2003 Komisia informovala Holandsko o svojom rozhodnutí začať konanie uvedené v článku 88 ods. 2 ES, pokiaľ ide o tri zvyšné veci. Listom z 22. apríla 2003 holandské orgány predložili svoje pripomienky a oznámili nové informácie Komisii.

- 10 Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 22. marca 2003 (Ú. v. EÚ C 69, s. 4). Komisia vyzvala dotknutých účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky.

- 11 Komisia prijala 16. apríla 2003 list pracovnej skupiny, ktorý neobsahoval ani novú informáciu, ani doplňujúce dôležité skutočnosti. Komisia nedostala žiadnu pripomienku tretej osoby týkajúcu sa začatia konania vo veci formálneho zisťovania.

- 12 Dňa 29. októbra 2003 Komisia prijala rozhodnutie 2004/114/ES o opatreniach pomoci vykonaných Holandskom v prospech neziskových jachtárskych prístavov v Holandsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 34, 2004, s. 63, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

13 Vo výrokovej časti tohto rozhodnutia je uvedené toto:

„Článok 1

Opatrenia pomoci vykonané Holandskom v prospech neziskových jachtárskych prístavov v Enkhuizene, v Nijkerku a v Wieringermeeri nemôžu byť považované za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy ES.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Holandskému kráľovstvu.“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie

14 Žalobcovia podali túto žalobu do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. marca 2004.

15 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. augusta 2004 Holandské kráľovstvo podalo v súlade s článkom 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa návrh, aby mohlo vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie v tomto konaní. Uznesením zo 7. októbra 2004 predseda prvej komory vyhovel tomuto návrhu.

- 16 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (prvá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a vyzval účastníkov konania, aby v priebehu pojednávania predniesli svoje pripomienky k prípustnosti tejto žaloby vzhľadom na relevantnú judikatúru v oblasti štátnej pomoci.
- 17 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní 3. mája 2006.

Návrhy účastníkov konania

- 18 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol tak, že pomoc poskytnutá niektorým podnikom je nezákonná,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 19 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zamietol žalobu ako neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

20 Holandské kráľovstvo podporuje návrhy Komisie.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

21 Komisia spochybňuje prípustnosť žaloby, avšak bez toho, že by vzniesla formálnu námietku neprípustnosti v zmysle článku 114 rokovacieho poriadku.

22 Po prvé pochybuje, že napadnuté rozhodnutie sa týka osobne členov pracovnej skupiny v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Po druhé sa pýta na aktívnu legitímáciu pracovnej skupiny.

23 Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu členov pracovnej skupiny, Komisia sa domnieva, že ak sa ich týka napadnuté rozhodnutie, potom je tomu tak z rovnakého dôvodu ako v prípade všetkých ďalších komerčných jachtárskych prístavov.

- 24 Komisia v priebehu pojednávania uviedla, pokiaľ ide o úlohu, ktorú majú členovia pracovnej skupiny, že iba skutočnosť, že žalobcovia podali sťažnosť, ktorá viedla k vydaniu napadnutého rozhodnutia, nestačí na to, aby žalobcovia mohli byť považovaní za osobne dotknutých týmto rozhodnutím. Aj keď podali sťažnosť, na základe ktorej bolo začaté konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, ako konkurenti sú dotknutí, len ak je ich postavenie na trhu podstatným spôsobom zasiahnuté. Komisia, vychádzajúc zo skutočností, ktoré Súdny dvor a Súd prvého stupňa vzali do úvahy v ich judikatúre, má v úmysle preukázať, že postavenie žalobcov na trhu nebolo zasiahnuté podstatným spôsobom údajnou pomocou.
- 25 V prejednávanej veci Komisia zdôrazňuje, že keďže počet žalobcov je len šesť spomedzi veľkého počtu jachtárskych prístavov, ktoré vykonávajú činnosť na vnútroštátnom a miestnom trhu, nie je preukázané, že záujmy žalobcov boli osobitne zasiahnuté touto údajnou pomocou.
- 26 Žalobcovia hlavne vôbec nepreukázali, že výhoda v hodnote približne 200 000 eur v prípade jachtárskeho prístavu v Enkhuizen zasiahla podstatným spôsobom ich postavenie na trhu a že im spôsobila škodu.
- 27 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu pracovnej skupiny, Komisia po prvé pripomína, že podľa článku 230 ES na to, aby bolo možné podať žalobu, treba mať právnu subjektivitu. Podľa holandského občianskeho zákonníka (ďalej len „BW“) pracovná skupina, taká ako je vo veci samej, ktorá neschválila zakladaciu listinu vo forme notárskej zápisnice a ktorá dokonca ani nie je zapísaná v komerčnom registri, má len veľmi obmedzenú právnu subjektivitu. Pokiaľ ide o procesnú spôsobilosť, iba združenia, ktoré majú úplnú právnu subjektivitu, môžu na súde konať za svojich členov. Preto sa Komisia domnieva, že pracovná skupina nemôže byť považovaná za právnickú osobu v zmysle článku 230 ES.

- 28 Po druhej pokiaľ ide o to, či je pracovná skupina osobne dotknutá, Komisia sa odvoláva na rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2002, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisía (T-114/00, Zb. s. II-5121), v ktorom Súd prvého stupňa pripomenul v bode 52 zásadu, podľa ktorej združenie založené na účel ochrany kolektívnych záujmov skupiny osôb sa nemôže považovať za osobne dotknuté v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES aktom zasahujúcim do všeobecných záujmov tejto skupiny a nemôže teda podať žalobu o neplatnosť v mene svojich členov, keď títo členovia nie sú oprávnení podať takúto žalobu jednotlivo. Združenie, o ktoré ide v tejto veci, je osobne dotknuté, pretože konalo ako rokujúca strana a išlo o zapísané združenie.
- 29 V priebehu pojednávania Holandské kráľovstvo predložilo dodatočné pripomienky k argumentácii uvedenej Komisiou.
- 30 Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu členov pracovnej skupiny, Holandské kráľovstvo po prvé pripomína, že žalobcovia sú len malou časťou celku komerčných prístavov oblasti a ešte menej významnou časťou na vnútroštátnej alebo európskej úrovni. Iba v meste Enkhuizen, ktoré je malým mestom, aspoň dva komerčné prístavy prevádzkujú činnosť mimo prístavu, ktorý je spravovaný predmetným združením plachetníc. Žiadna zo spoločností prevádzkujúcich tieto dva prístavy nepatrí medzi žalobcov. Zjavne žiadna škoda nebola spôsobená týmto prístavom, ktoré bezprostredne susedia s neziskovým jachtárskym prístavom, ktorý údajne získal pomoc.
- 31 Okrem toho počet prístavov v Holandsku vypočítaný Komisiou v jej rozhodnutí a počas pojednávania, približne 1 200, sa ešte následne zvýšil. Keďže žalobcovia

predstavujú len veľmi malú časť prístavov, ktoré by mohli byť prípadne dotknuté, ich postavenie na trhu nie je podstatne zasiahnuté.

32 Po druhé Holandské kráľovstvo pochybuje skutočnosť, že konkurenčné postavenie žalobcov môže byť tak alebo inak zasiahnuté. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého údajná pomoc poskytnutá týmto trom prístavom mala vplyv na sadzby, v dôsledku čoho komerčné prístavy boli nútené znížiť svoje sadzby, Holandsko sa domnieva, že mnohé dôvody môžu vysvetliť, že sadzby uplatňované v neziskových jachtárskych prístavoch sú nižšie ako sadzby používané v komerčných prístavoch. Napríklad ponuka doplnkových zariadení, akými sú reštaurácie a spojené a súvisiace činnosti, využívanie dobrovoľníkov, čo má za následok, že mzdové náklady sú nižšie, toto všetko môže odôvodniť tento rozdiel. Inak povedané spoločnosti prevádzkujúce neziskové prístavy vykonávajú svoje činnosti vzhľadom na iné kritériá a iné údaje, ako sú tie, ktorými sa riadia spoločnosti prevádzkujúce komerčné prístavy, a výdavky na prevádzkovanie neziskových prístavov sú samozrejme nižšie ako výdavky vynaložené na prevádzkovanie komerčných prístavov.

33 Po tretie Holandské kráľovstvo tvrdí, že žalobcovia jasne nepreukázali negatívny vplyv, ktorý mali zaznamenať v oblasti stanovenia sadzieb. Takto napríklad v komerčnom prístave Naarden prevádzkovanom jedným z členov pracovnej skupiny je nielenže sadzba za trvalé miesto na kotvenie v dĺžke 10 metrov pod priemernou sadzbou v Holandsku za takýto druh miesta na kotvenie, ale vyplýva tiež z ročných účtov tohto člena pracovnej skupiny, že mohol posledné roky rozdeliť zisky. V tomto prístave bol tiež zriadený zoznam záujemcov — poradovník. Navyše aspoň jedna spoločnosť prevádzkujúca jeden z predmetných komerčných prístavov, Jachthaven Strand-Horst v Ermelo, zvyšovala každoročne svoje sadzby počas troch posledných rokov.

34 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu pracovnej skupiny, Holandské kráľovstvo najskôr zdôrazňuje, že pracovná skupina nemôže byť považovaná za subjekt, ktorý má

osobitné postavenie v zmysle rozsudku Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, Zb. s. 197), keďže pomoci nemali vplyv na postavenie členov pracovnej skupiny na trhu.

- 35 Holandské kráľovstvo ďalej tvrdí, že ide o neformálne zoskupenie, ktoré nebolo založené na základe patrične vyhotovenej notárskej zápisnice. Preto vzhľadom na BW nemôže podať kolektívny návrh na začatie konania v Holandsku.
- 36 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu pracovnej skupiny, žalobcovia odpovedajú tak, že sú osobne dotknutí v zmysle článku 230 ES. Podľa ich názoru až doteraz sa nikdy nevyžadovalo, aby sa zohľadnilo postavenie konkurentov na trhu s cieľom zodpovedať na otázku, či sú osobne dotknutí. V tomto ohľade odkazujú na rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. januára 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia (T-158/99, Zb. s. II-1).
- 37 Členovia pracovnej skupiny si konkurujú najmä s jachtárskymi prístavmi Enkhuizen a Nijkerk a prípadne aj s jachtárskym prístavom Wieringermeer, pokiaľ ide o ponuku trvalých alebo denných miest na kotvenie pre vlastníkov alebo nájomcov jachtárskych lodí. Vďaka pomoci predmetné jachtárske prístavy môžu ponúknuť miesta na kotvenie za lepšiu cenu, čo bráni konkurenčným možnostiam členov pracovnej skupiny. Žalobcovia sa domnievajú, že dôsledkom napadnutého rozhodnutia je pretrvávanie situácie, ktorá narušuje hospodársku súťaž.
- 38 V priebehu pojednávania žalobcovia tvrdili, že stanovenie nižších sadzieb, takých ako sú tie, ktoré uplatňujú neziskové jachtárske prístavy, má za následok to, že ziskové

marže spoločností prevádzkujúcich komerčné prístavy sa stávajú bezvýznamné a v dôsledku toho niektoré spomedzi nich prestali vykonávať činnosť. Žalobcovia uviedli, že hospodársky účelné prevádzkovanie komerčného prístavu predpokladá kapitálovú výnosnosť súhrnne aspoň v rozmedzí od 7 do 10 %. V súčasnosti je to približne 4 %.

- 39 Pokiaľ ide o úlohu členov pracovnej skupiny, žalobcovia tvrdia, že hrali aktívnu úlohu v rámci správneho konania. Nielenže poskytli doplňujúce informácie a odpovedali na otázky Komisie, ale tiež na žiadosť Komisie predložili svoje pripomienky k vzájomnej korešpondencii medzi holandskými orgánmi a Komisiou.
- 40 Pokiaľ ide o procesnú spôsobilosť pracovnej skupiny, žalobcovia upresňujú, že založenie pracovnej skupiny 15. marca 2000 malo v podstate za cieľ chrániť záujmy komerčných prístavov a bojovať proti zneužitiu účasti na hospodárskej súťaži. V holandskom práve je pracovná skupina posudzovaná ako združenie v zmysle článku 26 knihy 2 BW a z tohto dôvodu je právnickou osobou a založenie na základe notárskej zápisnice alebo zápisom do komerčného registra nie je na tento účel nutné. Skutočnosť, že pracovná skupina má obmedzenú právnu subjektivitu v holandskom práve a v dôsledku toho nemôže napríklad podať osobitnú kolektívnu žalobu na základe článku 305a knihy 3 BW, v prejednávanej veci nie je relevantná.
- 41 Pokiaľ ide o osobnú dotknutosť pracovnej skupiny, žalobcovia pripomínajú, že Súd prvého stupňa vyslovil právny názor v bodoch 65 a 66 už citovaného rozsudku Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisía, že je prípustné, aby združenie podalo žalobu na základe jednoduchej skutočnosti, že sa aktívne zúčastnilo na formálnom konaní, ako aj na neformálnych rozhovoroch, ktoré predchádzali prijatiu rozhodnutia (najmä tým, že predložilo správy a že bolo zaujímavým zdrojom informácií).

- 42 Na pojednávaní žalobcovia dodali, že v súlade s rozsudkami Súdu prvého stupňa zo 6. júla 1995, AITEC a i./Komisia (T-447/93, T-448/93 a T-449/93, Zb. s. II-1971), a Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisía, už citovaným, združenie, ktoré na základe svojich účelov a svojich činností zastupuje a bráni záujmy svojich členov, môže podať žalobu namiesto svojich členov.
- 43 Žalobcovia vyvodzujú záver, že pracovná skupina môže byť tiež považovaná za osobne dotknutú napadnutým rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, keďže za osobne dotknutých možno považovať členov pracovnej skupiny.
- 44 Okrem toho od začiatku konania Komisia akceptovala pracovnú skupinu ako účastníka rozhovoru. Navyše žalobcovia tvrdia, že žaloba je podpísaná spoločne rôznymi členmi preto, aby sa vyhlo akejkolvek diskusií o prípustnosti žaloby podanej pracovnou skupinou.
- 45 V odpovedi Komisia zdôrazňuje, že odvolávajúc sa na už citovaný rozsudok Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, žalobcovia prehliadli zásadný rozdiel medzi touto právnou vecou a prejednávajúcou právnou vecou, a to že v prejednávanej právnej veci bolo začaté konanie vo veci formálneho zisťovania (článok 88 ods. 2 ES), zatiaľ čo tomu tak nebolo v prípade veci Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia. Práve tak ako judikát Cook a Matra (rozsudky Súdneho dvora z 19. mája 1993, Cook/Komisía, C-198/91, Zb. s. I-2487, a z 15. júna 1993, Matra/Komisía, C-225/91, Zb. s. I-3203), už citovaný rozsudok Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, ktorý odkazuje na tieto rozsudky, nie je teda žiadnou oporou v prejednávanej právnej veci, pretože v tejto právnej veci žalobcovia mali možnosť predložiť svoje tvrdenia v priebehu správneho konania.

- 46 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého ich obmedzená právna spôsobilosť nie je dôležitým prvkom v prejednávanej právnej veci, Komisia odpovedá, že žalobcovia zabúdajú, že obmedzenie právomoci združení, ktoré nie sú založené na základe notárskej zápisnice, má vplyv na procesnú spôsobilosť. Článok 305a knihy 3 BW je relevantný, keďže stanovuje, že iba združenia s úplnou právnou subjektivitou majú procesnú spôsobilosť v mene svojich členov, čo vylučuje teda pracovnú skupinu. Presne práve kvôli tomuto obmedzeniu právna subjektivita pracovnej skupiny je nedostatočná na to, aby sa jej mohla priznať aktívna legitímácia. Podľa Komisie okolnosť, že združenie, ktoré nespĺňa formálne náležitosti, ale fakticky jestvuje, podalo žalobu alebo sa zúčastnilo správneho konania pred Komisiou, nie je vôbec dôležité.
- 47 Okrem toho Komisia tvrdí, že je v rozpore s riadnym priebehom konania priznať aktívnu legitímáciu zoskupeniam, ako je aj „pracovná skupina“, ktorých právne postavenie nie je jasne stanovené.
- 48 Pokiaľ ide o odkaz na už citovaný rozsudok Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisia, Komisia uviedla v priebehu pojednávania, že Súdny dvor prejednávajúci a rozhodujúci o odvolaní skonštatoval vo svojom rozsudku z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, Zb. s. I-10737), že sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že predmetné združenie bolo osobne dotknuté.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 49 Treba pripomenúť v súlade s článkom 230 štvrtým odsekom ES, že fyzická alebo právnická osoba môže napadnúť žalobou rozhodnutie určené inej osobe, len ak sa uvedené rozhodnutie jej priamo a osobne týka. Napadnuté rozhodnutie bolo určené Holandskému kráľovstvu, treba skúmať, či žalobcovia spĺňajú tieto dve podmienky.

- 50 Po prvé treba skúmať aktívnu legitímáciu členov pracovnej skupiny a po druhé aktívnu legitímáciu pracovnej skupiny.

O aktívnej legitímácii členov pracovnej skupiny

- 51 Pokiaľ ide o otázku, či členovia pracovnej skupiny sú osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím, Súd prvého stupňa pripomína, že vyplýva z ustálenej judikatúry, že iné osoby než príjemcovia rozhodnutia môžu byť osobne dotknuté, len keď sa ich toto rozhodnutie týka z dôvodu ich určitých osobných vlastností alebo zvláštnych okolností, ktoré ich vynímajú z okruhu všetkých ostatných osôb, a takto ich individualizuje podobným spôsobom ako príjemcov takéhoto rozhodnutia (pozri okrem iného rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-298/00 P, Zb. s. I-4087, bod 36).
- 52 Keďže napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po ukončení konania vo veci formálneho zisťovania upraveného článkom 88 ods. 2 ES, treba pripomenúť, že vyplýva tiež z judikatúry, že rozhodnutie sa dotýka osobne podnikov, ktoré podali sťažnosť, na základe ktorej sa začalo toto konanie, a ktoré boli vypočuté s tým, že ich pripomienky určili priebeh konania, pokiaľ ich postavenie na trhu je podstatne zasiahnuté opatrením, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, Zb. s. 391, body 24 a 25, a rozsudok Súd prvého stupňa z 15. septembra 1998, BP Chemicals/Komisia, T-11/95, Zb. s. II-3235, bod 72).
- 53 Podstatným zasiahnutím nie je jednoduchá okolnosť, že predmetné rozhodnutie mohlo mať určitý vplyv na súťažné vzťahy jestvujúce na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v akomkoľvek súťažnom vzťahu so subjektom,

ktorému plynuli výhody z tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, Zb. s. 459, bod 7). Podnik sa tak nemôže dovolávať len toho, že je konkurentom podniku, ktorému plynú výhody z predmetného opatrenia, ale okrem toho musí preukázať závažnosť zásahu do svojho postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, už citovaný, body 40 a 41).

54 V prejednávanej veci treba skúmať, do akej miery účasť žalobcov na začatom konaní podľa článku 88 ods. 2 ES a zasiahnutie ich postavenia na trhu ich môžu individualizovať v súlade s článkom 230 ES.

55 Po prvé je nepochybné, že pracovná skupina v mene svojich členov podala návrh na začatie správneho konania, ktoré prebiehalo pred Komisiou. Na tento účel viackrát poskytla doplňujúce informácie o viacerých neziskových jachtárskych prístavoch, ktorým podľa jej názoru bola poskytnutá štátna pomoc. Po začatí tohto konania však zaslala len jeden list, ktorý neobsahoval ani nové informácie, ani doplňujúce dôležité skutočnosti.

56 Po druhé, pokiaľ ide o silu zásahu do trhovej pozície žalobcu, je vhodné na úvod pripomenúť, že ako to vyplýva z bodu 28 už citovaného rozsudku Cofaz a i./Komisia, súdu Spoločenstva neprináleží v štádiu skúmania prípustnosti, aby sa definitívne vyjadril o konkurenčnom vzťahu medzi žalobcami a podnikmi, ktoré sú príjemcom pomoci. V tejto súvislosti prislúcha výlučne žalobcom, aby vhodným spôsobom poukázali na dôvody, pre ktoré rozhodnutie Komisie môže poškodiť ich legitímne záujmy tým, že výrazne ovplyvní ich pozíciu na predmetnom trhu.

- 57 Pokiaľ ide o prejednávajúcu vec, treba skonštatovať, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno o osobitosti ich postavenia na trhu jachtárskych prístavov.
- 58 Naopak tvrdenie, ktoré uviedli žalobcovia a ktoré má ďaleko od zmyslu individualizácie, preukazuje, že sú prípadne dotknutí rovnako ako všetci ostatní konkurenti. Žalobcovia totižto tvrdia, že ich ziskovosť bola zasiahnutá spornými opatreniami pomoci, keďže spoločnosti prevádzkujúce predmetné neziskové jachtárske prístavy mohli vďaka týmto opatreniam prenajať miesta jachtárom za nižšie ceny, ako sú ceny uplatňované v komerčných jachtárskych prístavoch.
- 59 Je však nutné konštatovať, že žalobcovia nepreukázali prostredníctvom konkrétnych dôkazov, akými sú obraty dosiahnuté pred prijatím sporných opatrení a po ňom, že tieto opatrenia mohli výrazne ovplyvniť ich pozíciu na predmetnom trhu.
- 60 Navyše počas pojednávania Komisia a Holandské kráľovstvo uviedli, že žalobcovia predstavujú len šesť z približne 1 200 jachtárskych prístavov, ktoré pôsobia v Holandsku (pozri bod 49 napadnutého rozhodnutia). Tieto číselné údaje žalobcovia nepopreli. Žalobcovia teda predstavujú len nepatrnú časť prístavov, ktoré môžu byť prípadne dotknuté spornou pomocou. Za takýchto okolností každý zo žalobcov musel preukázať, v čom pomoc poskytnutá tomu alebo inému prístavu mohla zasiahnuť do jeho vlastných činností, napríklad hrozba straty zákazníkov alebo zníženie ziskovej marže.

61 Okrem toho Holandské kráľovstvo počas pojednávania uviedlo bez toho, že by to spochybnili žalobcovia, že stanovenie sadzieb v komerčných prístavoch v Naarden a v Ermelo nebolo ovplyvnené spornými opatreniami pomoci. Pokiaľ ide o komerčný prístav Naarden, treba totiž najskôr poznamenať, že sadzba za trvalé miesto na kotvenie pre lode s dĺžkou desať metrov je vyššia ako priemerná sadzba v Holandsku za tento typ miesta (pozri správu Waterrecreatie Advies oznámenú holandskými úradmi Komisii v rámci správneho konania). Ďalej podľa ročných účtov tohto komerčného prístavu spoločnosť, ktorá ho prevádzkuje, mohla rozdeliť zisky dosiahnuté za posledné roky. Nakoniec v tomto prístave bol vypracovaný poradovník. Pokiaľ ide o komerčný prístav Ermelo, Holandské kráľovstvo tvrdí bez toho, že by to spochybňovali žalobcovia, že tento prístav zvýšil svoje vlastné sadzby za posledné tri roky. Tieto údaje nemôžu vyvrátiť tvrdenie žalobcov, podľa ktorého ich ziskovosť mala byť ovplyvnená spornými opatreniami pomoci.

62 Odkaz žalobcov na už citovaný rozsudok Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, podľa ktorého žaloba podaná združením je prípustná, len ak niektorí z jeho členov sú priamymi konkurentmi príjemcu pomoci, je nesprávny, keďže predmetné rozhodnutie v tejto veci bolo prijaté bezprostredne po ukončení čisto predbežného preskúmania (článok 88 ods. 3 ES). V prejednávanej veci sa teda žalobcovia nemôžu vôbec odvolávať na judikatúru, podľa ktorej ak Komisia bez toho, aby začala konanie vo veci formálneho zisťovania, zistí v rámci predbežného preskúmania, že štátna pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, dotknuté osoby podľa článku 88 ods. 2 ES, ktoré požívajú výhody konania vo veci formálneho zisťovania v prípade, ak sa uplatňuje, musia byť považované za osobne dotknuté rozhodnutím obsahujúcim toto zistenie (pozri v tomto zmysle rozsudok BP Chemicals/Komisia, už citovaný, body 82 a 89).

- 63 Z predchádzajúceho vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že sú osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím, t. j. že sa ich toto rozhodnutie osobitne dotýka vzhľadom k iným hospodárskym subjektom, ako keby boli príjemcami tohto rozhodnutia.
- 64 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť vyhlásená za neprípustnú, pokiaľ ide o členov pracovnej skupiny, bez toho, aby by bolo potrebné skúmať, či sa ich priamo dotýka napadnuté rozhodnutie.

O aktívnej legitímácii pracovnej skupiny

- 65 Súd prvého stupňa pripomína, že žaloba o neplatnosť podaná združením podnikov, ktoré nie je príjemcom napadnutého aktu, je prípustná len za dvoch predpokladov. Po prvé, keď združenie podajúc žalobu nahradí jedného alebo viacerých členov, ktorých zastupuje, pod podmienkou, že títo členovia mohli podať prípustnú žalobu. Po druhé z dôvodu osobitných okolností, akými je úloha, ktorú mohlo hrať združenie v rámci konania, ktoré sa skončilo vydaním rozhodnutia, ktorého zrušenie sa navrhuje (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, Zb. s. II-2169, bod 50, a z 11. februára 1999, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisia, T-86/96, Zb. s. II-179, body 56 a 57 a citovanú judikatúru).
- 66 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa už v bode 63 skonštatoval, že členovia pracovnej skupiny neboli osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím. Preto nemožno vyvodiť záver, že pracovná skupina platne nahradzuje jedného alebo viacerých svojich členov.

67 Teda treba skúmať, či možno založiť aktívnu legitimáciu na osobitných okolnostiach.

68 Súd prvého stupňa sa domnieva, že hoci pracovná skupina sa účinne zúčastňovala konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia z 29. októbra 2003, iba táto účasť nestačí na to, aby založila aktívnu legitimáciu v zmysle judikatúry Van der Kooy a CIRFS (rozsudky Súdneho dvora z 2. februára 1988, Van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, a z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125). Tak ako už Súd prvého stupňa rozhodol v rozsudku z 5. júna 1996, Kahn Scheepvaart/Komisnia (T-398/94, Zb. s. II-477, bod 42), jednoduchá skutočnosť, že žalobca podal Komisii sťažnosť, že si vzájomne zasielali dokumenty a že sa uskutočnili rozhovory v tejto súvislosti, nemôžu byť dostatočnými osobitnými okolnosťami umožňujúcimi individualizovať žalobcu vzhľadom ku každej inej osobe a takto mu založiť aktívnu legitimáciu proti všeobecnej schéme pomoci.

69 Okolnosť, že združenie intervenuje na Komisii počas konania upraveného ustanoveniami zmluvy o štátnej pomoci, brániac kolektívne záujmy jeho členov, sama osebe nepostačuje na to, aby vytvorila aktívnu legitimáciu združenia v súlade s touto judikatúrou (rozsudok Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisnia, už citovaný, bod 60).

70 Úlohu, ktorú zastávali žalobcovia vo veciach, v ktorých sa rozhodlo už citovanými rozsudkami Van der Kooy a i./Komisia a CIRFS a i./Komisia v konaniach vedúcich k prijatiu opatrení napadnutých v oboch veciach, bola okrem toho podstatne závažnejšia vzhľadom na jednoduchú účasť pracovnej skupiny v tejto veci.

- 71 Vo veci, v ktorej sa rozhodlo už citovaným rozsudkom Van der Kooy a i./Komisia, rozhodol Súdny dvor, že Landbouwschap hral ako vyjednávač sadziieb plynu aktívnu úlohu v konaní podľa článku 88 ods. 2 ES tým, že predkladal Komisii písomné vyjadrenia, a tým, že udržiaval úzky kontakt so zodpovednými úradníkmi počas konania. Bol jednou zo zmluvných strán, ktorá vyjedнала sadzbu zrušenú Komisiou, a táto jeho úloha je viackrát spomenutá v rozhodnutí Komisie.
- 72 Úloha žalobcu vo veci, v ktorej sa rozhodlo už citovaným rozsudkom CIRFS a i./Komisia, bola tiež veľmi podstatná. CIRFS bolo združením, ktorého členmi boli najväčší medzinárodní výrobcovia syntetických umelých vlákien. V záujme uvedených výrobcov podalo mnoho žalôb v spojitosti s politikou reštrukturalizácie navrhnutou Komisiou. Bolo hlavným diskusným partnerom Komisie pri zavádzaní opatrení v tomto sektore, ich rozšírení a úprave a viedlo rokovania s Komisiou hlavne tým, že predkladalo písomné rozborý a udržiavalo úzke styky so zodpovednými oddeleniami.
- 73 Toto však nie je prípad pracovnej skupiny v prejednávanej veci. Treba skonštatovať, že jej úlohu, ktorá nepresahuje výkon procesných práv priznaných dotknutým osobám článkom 88 ods. 2 ES, nemožno prirovnať k úlohe, akú mali Landbouwschap alebo CIRFS v zmienených právnych veciach (pozri analogicky rozsudok Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, body 55 až 59).
- 74 Za týchto podmienok, pokiaľ ide o pracovnú skupinu, žaloba musí byť tiež vyhlásená za neprípustnú.

75 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba je v celom rozsahu neprípustná.

76 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie o procesnej spôsobilosti pracovnej skupiny, Súd prvého stupňa sa domnieva, že sa netreba vysloviť k tejto otázke, keďže členovia pracovnej skupiny nie sú osobne dotknutí a pracovná skupina neodôvodnila svoju aktívnu legitimáciu osobitnými okolnosťami.

O trovách

77 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo svojich návrhoch úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu vlastných trov konania a na náhradu trov konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s návrhom, ktorý podala.

78 Holandské kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Žalobcovia znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii. Holandské kráľovstvo znáša vlastné trovy konania.**

García-Valdecasas

Labucka

Trstenjak

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. septembra 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

R. García-Valdecasas